

[Socialministeren.]

afpasses efter den i det enkelte Tilfælde foreliggende Trang, hvilket er absolut nødvendigt, naar det drejer sig om en rent midlertidig Hjælp, saaledes at Personer, der har Trang til en større Hjælp end Gennemsnittet efter mit Lovforslag, faar mere, end de kan faa efter de ærede Forslagsstilleres Lovforslag, altsaa i det hele vil kunne hjælpes mere effektivt, medens omvendt Hjælpen vil kunne spares i de Tilfælde, hvor den, f. Eks. fordi Ægtefællen har god Fortjeneste, ikke er paa-krævet.

Til Slut skal jeg udtale, at jeg ikke kan modtage de ærede Forslagsstilleres Forslag, der reelt set er overflødig, saglig set urimeligt, teknisk set umuligt og politisk maa antages at være fuldkommen uigennemførligt. Jeg henstiller til de ærede Forslagsstillere at gøre deres til, at Regeringens Forslag bliver vedtaget snarest muligt. Jeg kan naturligvis ikke have noget imod, at dette Forslag bliver henvist til nærmere Undersøgelse i det Udvalg, der allerede er nedsat, men jeg maa rigtignok forberede de ærede Forslagsstillere paa, at hvis der kommer noget ud af det, kommer det til at se helt anderledes ud.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg maa efter det foreliggende anse det for formaalsløst at holde yderligere Skole her, i alt Fald naar det drejer sig om at belære den højtærede Socialminister. Jeg har gjort, hvad jeg kunde, for at forklare Socialministeren — hvad han altsaa ikke synes at forstaa —, hvorfor vi staa her, hvad Hensigten er med vort Arbejde og vor Virksomhed her, og jeg synes ikke, det skulde være nødvendigt at hente Rigsdagstidenden og citere, hvad jeg har sagt ved Finanslovens første Behandling.

Dette Forslag, som vi her har stillet, gør os altsaa til nogle kolossale Opportunister! Medens Socialdemokratiet har været en Menneskealder om at blive et parlamentarisk opportunistisk Parti — og naa til Bunds i denne Henseende, hvad dets Afstemning i Dag om Forslaget om Støtte til Burmeister & Wain ogsaa vidner om —, har vi gjort den samme Udvikling paa 14 Dage! Nej, det har vi slet ikke. Vi har fra første Færd, ogsaa før vi kom herind i Tinget, sagt, hvad vor Opgave her var, og vi er i Færd med at udfylde denne Opgave ved her at stille et Forslag, hvis Gennemførelse vil betyde en øjeblikkelig effektiv Hjælp til de arbejdsløse, og stille det Forslag, de arbejdsløse selv ønsker stillet; men

samtidig gør vi opmærksom paa, at dette betyder ikke den Støtte, vi anser for nødvendig. Det er et Forslag om øjeblikkelig kontant Hjælp, men det vil blive efterfulgt af betydelig mere vidtgaaende Forslag.

Om vort Forslag bliver vedtaget, har vi erklæret er ikke direkte afhængigt af de Ord, der tales herinde. Det er afhængigt af det Tryk, der udefra lægges paa Tinget, og som eventuelt kan faa bl. a. Socialministerens Parti til at stemme for det. Men vi er klar over, at hvis det blot skulde afgøres af denne Forsamling, saaledes at vi to Mand stod imod den øvrige sluttede Ring, vilde det overhovedet være umuligt at faa 5 Ø. til de arbejdsløse bevilget gennem Rigsdagen. (*En Stemme:* Det er sket før!). Ja, det er sket før, under Tryk af de arbejdsløse udenfor, som jeg har sagt tidligere: som en social Brandforsikring, Samfundet tegner.

Hvad angaar Sammenligningen med det af Regeringen fremsatte Forslag, hvor Socialministeren bevæger sig nøjagtigt i samme Bane som hans Hovedorgan „Social-Demokraten“ i København, kan jeg sige, at mig bekendt var vort Forslag indbragt i alt Fald, før Regeringens blev trykt. Maa ske ogsaa før Regeringens Forslag blev formuleret, det kan jeg ikke afgøre, men det var i alt Fald paafaldende, at Dagen efter at vort Forslag var indbragt, kom Regeringens Forslag paa Bordet. Hvem der har været først, er et Spørgsmaal.

Hvad angaar det Beløb, der foreslaas bevilget, er det skudt forbi, naar man siger: det er 12 Mill. Kr., ligesom vi selv har foreslaaet. Der staa udtrykkelig i Bemærkningerne til Regeringens Forslag — jeg maa erkende, at disse Bemærkninger er Socialministeren ikke ansvarlig for og kan ikke staa inde for, de er udarbejdet af hans Teknikere —, at den samlede Udgift selv med det anførte Antal understøttede kan antages at ville blive noget under 10 Mill. Kr. og Maksimum 11—12 Mill. Kr. Vort Forslag gaar ud paa, at Staten bevilger 12 Mill. Kr., og dertil kommer, hvad Kommunerne skal erlægge i Henhold til denne Lov. Altsaa, hvis det drejer sig om Konkurrence om Millionerne — det er nu ikke det, vi er ude efter, vor Politik er ikke principløs Overbudspolitik, men hvis det drejer sig om det, er vort Forslag altsaa noget mere vidtgaaende.

Men derpaa til de tekniske Indvendinger imod Forslaget. Jeg tror, vi i de 14 Dage, hvori vi har gjort vore Erfaringer herinde, har set en meget lang Række af Tilfælde, hvor Regeringen er kommet med